

Enheten för EU:s inre marknad
Hiba Zeydi

YTTRANDE
2019-04-26 Dnr 2019/00371-2

Justitiedepartementet

Endast via e-post.

Yttrande över Ds 2019:3 Tydligare regler vid konsumentavtal

Kommerskollegium ansvarar för frågor som rör utrikeshandel, EU:s inre marknad och EU:s handelspolitik. Kollegiets uppdrag är att verka för frihandel. Det innebär att vi verkar för fri rörlighet på den inre marknaden och för liberaliseringar av handeln mellan EU och omvärlden samt globalt.

Kommerskollegium anser att det är positivt att det i den remitterade promemorian föreslås ändringar som innebär förtydliganden av de svenska konsumentreglerna. Kollegiet anser att förslagets utformning, där en del förklaringar av reglernas innebörd som idag framgår av relevanta förarbeten flyttas över till lagtexten, kan underlätta för näringsidkare att tyda reglerna, vilket i sin tur ökar möjligheterna till bättre efterlevnad.

Anmälan av krav på tjänsteverksamhet

Av 20 § p 6 förordningen (1996:1515) med instruktion för Regeringskansliet följer att Regeringskansliet ska anmäla förslag till författningar i enlighet med informationsförfaranden som följer av Sveriges medlemskap i EU. Ett sådant förfarande föreskrivs i tjänstedirektivet avseende nya eller förändrade krav på tjänsteverksamhet.¹

Kollegiets tolkning är att promemorian innehåller krav som är tillämpliga på näringsidkare som bedriver detaljhandel med tjänster och varor. EU-domstolen² har klargjort att detaljhandel är en tjänst som faller inom tjänstedirektivets tillämpningsområde. Exempel på konsumenttjänster

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden, artiklarna 15.7 och 39.5

² Förenade målen C-360/15 och C-31/16 College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort mot X BV och och Visser Vastgoed Beleggingen BV mot Raad van de gemeente Appingedam, punkten 91.

som faller inom direktivets tillämpningsområde är turism, fritidsanläggningar, idrottsanläggningar och nöjesparker, samt vissa hushållstjänster.³ Mot bakgrund av detta aktualiseras frågan om anmälningssplikten i tjänstedirektivet, främst för kraven i 6 § i förslaget till lag om ändring i konsumentköplagen (1990:932) samt 2a, 3-5, 11-12, 15 och 15 a § § i förslaget till lag om ändring i lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler. Detsamma gäller för 22a § i förslaget till lag om ändring i marknadsföringslagen.

Tjänstedirektivet innehåller två bestämmelser om anmälningsskyldighet. Den ena avser krav på tjänsteutövare som är etablerade i Sverige och omfattar endast ett antal *specifika krav* som räknas upp i direktivet.⁴ Den andra avser *samtliga krav* som även är tillämpliga på tjänsteutövare som inte är etablerade i Sverige, utan i ett annat land inom EU/EES, och som tillfälligt tillhandahåller tjänster i Sverige.⁵

Enligt kollegiets bedömning innehåller de remitterade bestämmelserna inte något anmälningsskyldigt krav på tjänsteutövare som är etablerade i Sverige. De ovannämnda kraven är såvitt kollegiet förstår tillämpliga på tjänsteutövare som inte är etablerade i Sverige och som tillfälligt tillhandahåller tjänster här. Kollegiet bedömer därför att kraven omfattas av anmälningssplikten i tjänstedirektivet.⁶

Tjänstedirektivet gör inget undantag från anmälningsskyldigheten för nationella regler som genomför EU-rättsakter.⁷ Kollegiets generella ståndpunkt är därför att svenska författningar som genomför EU-direktiv bör anmälas enligt tjänstedirektivet. Undantag bör dock kunna göras då ett direktiv inte ger något utrymme för olika nationella lösningar för genomförandet.⁸ Kollegiet kan inte se något direkt syfte med en anmälan i en sådan situation. Ett exempel på detta kan vara en tariff som kopieras direkt in i nationell rätt. Kollegiet anser däremot att det är viktigt att krav anmäls då det faktiskt finns olika alternativ för det nationella genomförandet, i synnerhet eftersom syftet med anmälningsskyldigheten är att skapa transparens.

Såvitt vi förstår utgör de aktuella kraven ett genomförande av direktivet 2011/83/EU om konsumenträttigheter, som enligt dess artikel 4 inte ger utrymme för nationella lösningar. Av promemorian framgår att de

³ Skäl 33 tjänstedirektivet.

⁴ Anmälningssplikten regleras i artikel 15.7, som hänvisar till artikel 15.2 där de anmälningsskyldiga kraven listas.

⁵ Anmälningssplikten regleras i artikel 39.5.

⁶ Artikel 39.5.

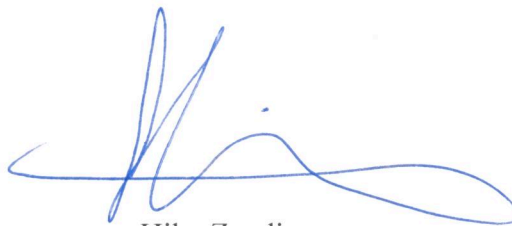
⁷ Till skillnad från EU:s anmälningsskyldiga direktiv för tekniska föreskrifter (EU) 2015/1535.

⁸ Även Europeiska kommissionen har gett uttryck för denna ståndpunkt.

anmälningsskyldiga kraven (se ovan) genomför artiklarna 2.14, 5.1 e, 5.1 h, 6.1 h, 7.1, 7.3, 8.1, 8.4, 8.7, 10, 14.2, 14.3, 14.4 a, 14.4 b, 16 m och 20. Om Justitiedepartementet gör bedömningen att det är fråga om strikt genomförande, utan några nationella avvikelser, anser kollegiet att kraven inte behöver anmälas enligt tjänstedirektivet. Vid osäkerhet rekommenderar vi emellertid regelmässigt att författningar anmäls.

Agnes Courades Allebeck
Enhetschef

Hiba Zeydi
Utredare